

उप॑ न॒स्सून॒वो गिरः॑ । शृ॒ण्वन्त्व॒मृत॑स्य॒ ये । सु॒मृ॒डीका
भव॑न्तु नः । अ॒द्या नो॑ दे॒वस॑वितः । पु॒जाव॑त्सा॒वीः सौभ॑-
गं । परा॑ दु॒ष्टप्रि॑यः सु॒व । वि॒श्वानि॑ दे॒व स॑वितः । दुरि॒-
तानि॑ परा॑सु॒व । यद्भ॒द्रं तन्म॒आसु॑व । शु॒चिम॒कैर्हृ॑ह-
स्पतिं ॥ ३ ॥

अ॒ध्वरेषु॑ नमस्यत । अ॒ना॒म्योज॒आच॑के । या धा॒र-
यन्त॑ दे॒वा सु॒दक्षा॑ दक्ष॑पितारा । अ॒सुर्या॑य प्रम॑हसा ।
स॒द॒त्क्षेति॑ सु॒धित॒ओक॑सि॒ स्वे । तस्मा॑द्द॒डा पि॒न्वते॑ वि॒श्व-
दानी॑ । तस्मै॑ वि॒शः स्व॒यमे॒वान॑मन्ति । यस्मिन् बृ॒ह्मा
राज॑ति॒ पूर्व॒रति॑ । सकू॑तिमिन्द्र॒ सच्यु॑तिं । सच्यु॑तिं ज-
घन॑च्युतिं ॥ ४ ॥

क॒नात्का॒भान्न॒आभ॑र । पु॒य॒स्यन्नि॒व स॒क्थौ । वि न-
इन्द्र॑मृ॒धो ज॑हि । कनी॑खुन दि॒वसा॒पय॑न् । अ॒भि नः॒ सु-
ष्टुतिं॑ नय । पु॒जाप॑तिस्त्रि॒यां यशः॑ । मु॒ष्कयो॑रद॒धात्सप॑ ।
का॒मस्य॑ तृ॒प्तिमा॑नन्दं । तस्या॑ग्ने भाज॒येह॑ मा । मोदः॑
प्रमो॑द॒आन॒न्दः ॥ ५ ॥

मु॒ष्कयो॑र्निर्हि॒तः सपः॑ । सृ॒त्वेव॑ का॒मस्य॑ तृ॒प्याणि॑ ।
दक्षि॑णानां प्रतिगृ॒हे । मन॑सश्चि॒त्तमा॑कू॒तिं । वा॒चः स-
प्त॑मीमहि । प॒शूनां॑ रू॒पम॑न॒स्य । यशः॑ श्रीः अ॒यतां॑